

ПОСОЛСТВО СВЯЩЕННОГО СІНОДУ
ПРАВОСЛАВНОЙ ЦЕРЬКВИ В ЧЕСЬКЫХ ЗЕМЛЯХ І В СЛОВАКІЇ

РОЖДЕСТВО ХРИСТОВЕ 2022

Духовны отцёве, братя і сестры:

Хрѣтосъ раждаѣтсѧ!

Днесь праздуеме наповніня стародавнього пророцтва Ісаїї: **Дітина народила ся нам, даний нам був Сын. І панованя на раменах Ёго, і імя Ёму: Ангел великого совіта, чудесный Совітник, Бог крѣпкий, Владарь, Князь покоя, Отець вічности.... Ёго панованя є велике і ёго покою не буде конца на тронї Давіда і в ёго царствї, котре укрѣпить і посилнить правом і справедливостѣв од ныні і на вікы¹** (Іс 9, 5-6).

Воплочїня Божого Сына є найвекшым парадоксом створеного свѣта. Вказує нам, же крѣккє естество чоловіка є способне соединити ся з Богом без того, жебы згорїло в полонїню Божества. У єднім із псалмів Давіда ся говорить: **Внутро чоловіка і сердце ёго глибоке²** (Пс 63, 7). Людське сердце є досправды глибоке – ани цїлый свѣт не старчїть, лем Бог го може заповнити. І так Бог стає ся чоловіком і Своїм воплоцїнѣм нам розкрывать непохопимє свойство людського естества – способность стати ся Божым обыстѣм.

Бог захотїв зявити ся нам так, як нїхто не доказав собі то представити – як єден із нас. Вказав нам, же про Нѣго нїяка пропасть не є забарз глибока, і нїяка нужда не пересягне Ёго способность дати нам цїлого Себе аж до конца, подїлити ся з нами з тым, чїм Він сам є – вічным жывотом, безконечнов радостѣв, свѣтлом і правдов, любовѣв і перемогов.

Митрополїт Антонїй Сурожскый говорить: «Нам, што сьме были у выгнанствї, розкрыв ся Бог іменно так. Зїстали сьме далеко од родного края, одорваны од того, што сьме любили, од того, што нам было наймилїше і найдорожше. Стали сьме ся чужїнцями в чужїй країнї, надбыточными і нехоченыма – не зїстало нам нїч окрїм бідоты. Но зразу сьме похопили, же маєме Бога, перед Котрым не мусимє ся ганьбити і Котрый не ганьбить ся за нас. Сміренного Господа, котрый ся став чоловіком, народженым у малім містечку невеликой країны, zdobyтой і обсадженой Римлянами.»

Рождество Хрїстове в тілі є зато єдночасно великым і явным выражїнѣм правды о слободї чоловіка, котрый є покликаныи спознати Бога не в силї, моци і славі, але в маленькїй Дїтинї, в тайнї Божого смїренїя. Чоловік є покликаныи не підрядити ся Богу, але любити Ёго – прияти Ёго до свого сердца і тїшыти ся з безконечной красоты Божой любви і доброты.

Ани любити, ани тїшыти ся, ани прияти до свого сердца не мож без слободы. Зато хрїстіаньска віра є передовшыткым віров слободы. Бог не приходить на свѣт як всемогучїй тїран, але як слаба, безбранна Дітина. Нїхто і нїч чоловіка не примушує, жебы ся перед Богом понижыв або прияв Ёго. Збачїти і розпознати Бога в Дїтинї народженїй у Віфлеємі мож лем слободным хотїнѣм, з властного «проїзволенїя».

Без обернута увагы можеме перейти коло віфлеємской яскїні, коло Дїтины в наручї Матери, серед ночї не мусимє збачїти слабе свѣтло, мерцаюче в темнотї. Можеме далше честовати рїзних божиків – політїчны авторїты, модны тренды, культуру конзуму, націоналізм і вшелякы далшы пересвідчїня о властнїй «їзбранности» і «їзрядности» - так, як то робили люде даколи. Лем тоты, котры суть ослободжены од подобных намірїнь, будуть способны збачїти Хрїста, увїрити в Нѣго, радовати ся з Ёго приходу і жыти близко Нѣго.

Утрєня в день праздника Рождества Хрїстового зачїнають словами: **Хрїстос ся раждаєт – славите Ёго! Хрїстос сходить з небес – стрїчайте Ёго! Хрїстос приходить на свѣт – піднимайте ся! Спївай Господу цїла земля і веселите ся, народы, бо Він прославив ся!³** – прославив якраз великостѣв Своєй любви і смїренїя. Нїя любов і смїренїє проникнуть і до нашого сердца. Так як колись, і теперь нїя нам вшыткым помогуть усвідомити собі сполуналежность і сполуодповідность за свѣт, в котрїм жыєме.

Молиме ся, благословимє і жєлаєме вшыткым духовну радость із святкованя праздника Рождества Хрїстового, як і добрый зачаток і спасоносне пережытя Нового року Божой благодати 2023!

† Рацислав

архієпіскоп прїшівскый
митрополїт чеськых земель і Словакїї

† Михаїл

архієпіскоп пражскый і чеськых земель

† Сїмеон

архієпіскоп оломовцько-бырянський

† Георгїй

архієпіскоп михаловско-кошіцькый

† Ісаїя

єпіскоп шумперський

¹ Отроча роди́са намъ, сынъ, и даде́са намъ: ѡгъже нача́льство бы́сть на ра́мѣхъ ѡгъ, и нарица́етсѧ имя ѡгъ: вели́ка совѣ́та аггъла, чюдєнъ, совѣтннкъ, бгъ крѣпкїй, властелїнъ, кнїзь мїра, ѡцъ вѣдѣцагъ вѣка... вѣліє нача́льство ѡгъ, и мїра ѡгъ нѣсть предѣла, на прѣтолѣ дѣдовѣ и на црѣтѣхъ ѡгъ, испра́кннѣ ѡ и застѣпннѣ ѡгъ въ вѣдѣ и правдѣ, ѡннѣ и до вѣка.

² Прнчѣпннѣхъ чєловѣккѣхъ, и сѣрдцѣ глѣбокѣ.

³ Хрѣтосъ раждаѣтсѧ, славіте. Хрѣтосъ сѧ нѣсѧ, сра́цннѣ. Хрѣтосъ на землї, возносітсѧ. пѡннѣ гдѣвн вєлѧ землѧ, и веселїємъ воспѡннѣ, людіє: ѡкво прославісѧ (1. irmos kánonu utrene).